KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 1993

om forslaget om støtte til SST-Garngesellschaft mbH, Thüringen

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(94/266/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger som fastsat i artikel 93, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Kommissionen besluttede den 6. april 1993 at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, over for de tyske myndigheders forslag om at yde 4 669 000 DM i støtte til SST-Garngesellschaft mbH, et familieejet selskab i Brattendorf, delstaten Thüringen, i forbindelse med omkostningerne til installering af anlæg til produktion af stabelfibre af polyester. Hele produktionen fra det nye anlæg skal gå til selskabets spinderi med henblik på at producere specialiseret polyestergarn, som ikke fremstilles andre steder i Fællesskabet.

Støtten har en samlet intensitet på 30,2 % med investeringsomkostninger, der i alt andrager 15 460 000 DM.

Uanset at den foreslåede støtte vil blive ydet i henhold til regionalstøtteordninger, som Kommissionen har godkendt, blev forslaget ikke korrekt anmeldt til Kommissionen efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3, i overensstemmelse med anmeldelseskravet i rammebestemmelserne for støtte til kunstfiberindustrien [1].

I forbindelse med beslutningen om at indlede proceduren noterede Kommissionen også, at der var tvivl om, hvorvidt støtten var nødvendig for at kompensere for de økonomiske ulemper som følge af Tysklands deling som hævdet af de tyske myndigheder. Desuden ville de støttede investeringer snarere resultere i en ny produktionskapacitet end i en betydelig kapacitetsnedskæring som krævet i rammebestemmelserne for støtte til kunstfiberindustrien.

Den tyske regering fik meddelelse om Kommissionens beslutning ved skrivelse af 19. april 1993. Andre interesserede parter blev informeret ved offentliggørelse af skrivelse. [2]

II

Den tyske regering fremsatte sine bemærkninger i skrivelser af 7. juni, 14. juli og 2. december 1993 og på møderne med Kommissionen den 7. juli, 6. oktober og 30. november 1993.

De tyske myndigheder anførte, at produktionen af kunstfibre og investeringsbeslutninger i det tidligere DDR før den økonomiske og monetære forening med Forbundsrepublikken Tyskland den 1. juli 1990 i vid udstrækning blev kontrolleret af en enkelt organisation, nemlig Chemiefaserkombinat »Wilhelm Pieck«, Schwarza. Produktionen var begrænset til fibre og garn af kun tre af de polymerer, der dækkes af rammebestemmelserne for støtte til kunstfiberindustrien: polyamid, polyacrylonitril og polyester. Polypropylenfibre blev importeret fra Tjekkoslovakiet og Bulgarien i overensstemmelse med Comecon-aftaler.

De tyske myndigheder oplyste, at produktionen af kunstfibre i DDR i perioden 1985-1989 var følgende:

[1] EFT nr. C 346 af 30. 12. 1992, s. 2.

[2] EFT nr. C 210 af 4. 8. 1993, s. 9.

Produktion

(tons)

Type fibre/garn	År				
	1985	1986	1987	1988	1989
Polyamidgarn	42 903	46 279	48 561	53 493	54 691
Stabelfibre af polyamid	5 634	5 970	6 066	5 253	6 289
Polyestergarn	26 470	25 845	25 737	25 388	26 266
Stabelfibre af polyester	43 509	35 332	43 603	42 406	44 435
Stabelfibre af acryl	36 430	36 717	35 024	48 456	58 635
I alt	154 946	150 143	158 991	174 996	190 316

Produktionsniveauerne i 1989 — sammenholdt med en samlet produktionskapacitet på 192 000 tons — ændrede sig ikke væsentligt før den økonomiske og monetære forening med Forbundsrepublikken pr. 1. juli 1990.

De tyske myndigheder tilrådede, at Chemiefaserkombinat Schwarza efter genforeningen skulle opspaltes, og der blev herefter gjort en indsats for at omstrukturere kunstfiberindustrien i de nye delstater med henblik på at frigøre beslutningsprocessen om investeringer og produkter fra de begrænsninger, som planøkonomien i det tidligere DDR havde medført, og der blev ligeledes satset på at reducere produktionskapaciteten, som tidligere var fuldt udnyttet, til et niveau svarende til det forventede forbrug i de nye delstater, nemlig til omkring 150 000 tons.

De tyske myndigheder anførte, at teknologien på de anlæg, som Chemiefaserkombinat kontrollerede, og den økonomiske struktur i industrien generelt var ude af frit med resten af EF, fordi ledelsen på de pågældende produktionsanlæg ikke havde været i stand til at reagere på bevægelserne på markedet eller træffe beslutning om investeringsstrategien uden politisk samtykke, hvilket indebar, at der skulle tages hensyn til videregående faktorer såsom industriens udvikling andre steder i Østblokken. Medens kunstfiberproducenterne i EF havde været i stand til at omstrukturere og rationalisere deres aktiviteter ved at udnytte ny teknologi, udvikle nye produkter og trænge ind på nye markeder, var dette derfor ikke muligt for industrien i det tidligere DDR. Omstruktureringen af industrien i de nye delstater ville derfor indebære, at de virksomheder, der efterfulgte Chemiefaserkombinat, måtte tilpasse deres anlæg, og at de nye selskaber såsom SST måtte foretage helt nye investeringer.

De tyske myndigheder illustrerede virkningen af statskontrollen på industrien med, at medens kunstfiberproducenterne andre steder i Fællesskabet havde reageret på en ændret efterspørgsel ved gradvis at forøge deres produktionskapacitet for stabelfibre og filamentgarn af polypropylen (fra 104 000 tons i 1979 til 549 000 tons i 1992), blev der ikke produceret polypropylenfibre eller -garn i det tidligere DDR.

Selv om de tyske myndigheder nu mente, at de tidligere havde lavet overoptimistiske skøn over størrelsen af den samlede kapacitetsnedskæring, som omstruktureringen af industrien i de nye delstater ville medføre, var de sikre på, at processen ville blive hård for de nye delstater med betydelige tab af arbejdspladser, hvilket ville skabe store økonomiske og sociale problemer i de berørte områder. Delstaten Thüringen var blevet særlig hårdt ramt af omstruktureringen af kunstfiber- og tekstilindustrien med en reduktion på over 85 % i antallet af arbejdspladser mellem 1. januar 1991 og 31. december 1992.

De tyske myndigheder anførte, at den omhandlede investering var et element i den strategi, der var grundlag for omstruktureringen af kunstfiberindustrien i det tidligere DDR. Ved udgangen af 1994 forventes nettovirkningen af omstruktureringen, når der tages hensyn til den omhandlede investering, at blive en reduktion på omkring 25 % af den samlede kapacitet i det tidligere DDR.

Opdelt på fibertype er den samlede produktionskapacitet følgende :

Kapacitet

(tons)

Garn af polyamid	44 875
Garn af polyester	27 000
Stabelfibre af polyester	39 200
Stabelfibre af acryl	20 000
Polypropylenfibre	12 000
I alt	143 075

Opdelt på virksomheder er den samlede produktionskapacitet følgende :

Virksomhed	Garn af polyamid	Garn af polyester	Stabelfibre af polyester	Stabelfibre af acryl	Polypropylenfibre
Märkische Faser AG			30 000	20 000	
Rhône-Poulenc Rhotex	1 875				
Thüringische Faser AG	15 000				
SST-Garngesellschaft			9 200		
Hoechst	5 000	27 000			
Lausitzer Teppichfaserwerk	23 000				12 000
I alt	44 875	27 000	39 200	20 000	12 000

III

Den eneste virksomhed, som fremsatte skriftlige bemærkninger i henhold til proceduren i artikel 93, stk. 2, var Apparel, Knitwear & Textiles Alliance. Bemærkninger blev fremsendt ved skrivelse af 29. september 1993 til den tyske regering, som ikke kommenterede dem.

Der blev fremsat mundtlige bemærkninger fra International Rayon & Synthetic Fibres Committee.

IV

Den omhandlede støtte er uden tvivl en støtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, da den vil give SST-Garngesellschaft mbH mulighed for at gennemføre den planlagte investering uden at skulle bære de hermed forbundne omkostninger. Da der finder handel sted inden for EF med stabelfibre af polyester (omkring 165 000 tons uforarbejdede fibre i 1992 og omkring 6 000 tons forarbejdede fibre), vil den foreslåede støtte desuden sandsynligvis fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Støtten udgør i alt 4 669 000 DM med en intensitet på 30,2 % : dels et tilskud på 3 410 000 DM fra forbundsregeringens og delstaternes fælles ordning om forbedring af de regionale økonomiske strukturer, for hvilken den 22. generelle plan for nylig blev godkendt af Kommissionen (1), med en intensitet på 22,08 %, og dels en støtte på 1 259 000 DM i form af en skattebegunstigelse for investeringer inden for rammerne af den ordning, hvis forlængelse for nylig også blev godkendt af Kommissionen (2), med en intensitet på 8,14 %. For begge ordningers vedkommende ligger støttens intensitet under de niveauer, som Kommissionen har godkendt.

Da støtten vil være til fordel for en producent af kunstfibre, kan den imidlertid kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Siden 1977 har støtte til kunstfiberindustrien været underkastet begrænsninger. Den nuværende udgave af rammereglerne vedrører produktion og teksturering af fire fibre — polyester, polyamid, acryl og polypropylen — uanset hvad de skal bruges til, og omfatter også deres polymerisering, hvis denne proces er integreret i fiberproduktionsanlægget. Det fremgår klart af rammereglerne, at godkendelse af forslag om ydelse af støtte til kunstfiberproducenter afhænger af, at der sker en betydelig nedskæring af produktionskapaciteten hos støttemodtageren. SST producerer i øjeblikket ikke kunstfibre, så derfor er det ikke muligt at nedskære produktionskapaciteten. Støtten opfylder ikke kravene i rammereglerne. De tyske myndigheder gav heller ikke detaljerede begrundelser til støtte for det af dem forfægtede standpunkt, at artikel 92, stk. 2, litra c), bør finde anvendelse på den foreslåede støtte. Da der er tale om nye investeringer, og da der ikke er fremført overbevisende argumenter for det modsatte, synes der ikke at være nogen grund til at antage, at der ud over de støtteordninger, som Kommissionen har godkendt i henhold til artikel 92, stk. 3, er behov for støtteforanstaltninger for at opveje de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget. Derfor finder artikel 92, stk. 2, litra c), ikke anvendelse.

Uanset rammebestemmelserne erkender Kommissionen imidlertid kunstfiberindustriens enestående og ekstraordinære struktur i det tidligere DDR. Kommissionen accepterer navnlig, at industrien var samlet under et enkelt holdingselskabs kontrol, Chemiefaserkombinat, som specifikt bestemte investeringernes karakter og omfang inden for industrien samt produktionsanlæggenes lokalisering, og at enhederne i industrien i højere grad var nødt til at indrette sig efter politiske mål end efter markedskræfterne.

Kommissionen erkender også, at ineffektiviteten og den utilstrækkelige konkurrenceevne inden for denne industri i det tidligere DDR skyldtes, at det måtte operere inden for vanskelige strukturer i en planøkonomi og uden impulserne fra et konkurrencepræget marked, og at der derfor ville blive et behov for omstrukturering.

(1) Endnu ikke offentliggjort i Tidende
(2) EFT nr. C 71 af 13. 3. 1993, s. 6.

Kommissionen erkender endvidere det særlige bidrag, som de investeringer, for hvilke der foreslås regionalstøtte, kan få for samhørigheden i Fællesskabet. De ville i særdeleshed skabe 80 nye jobs i et område, der har mistet mange arbejdspladser siden Tysklands genforening, og som er blandt de regioner, der fra 1994 kan få støtte efter mål nr. 1 under strukturfondene.

Som følge af den socio-økonomiske situation (per capita BNP/KKS er væsentligt lavere end 75 % af fællesskabsgennemsnittet) kan Thüringen klassificeres som en region, der er berettiget til regionalstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a).

Kommissionen er derfor rede til at tage hensyn til den strategi, på grundlag af hvilken kunstfiberindustrien i det tidligere DDR bliver omstruktureret, idet den vil vurdere forslaget om støtte til SST i lyset af den fælles interesse i at forbedre kapacitetsudnyttelsesgraden i kunstfiberproduktionen i Fællesskabet gennem en kapacitetsnedskæring.

Mellem 1978 — det første år, hvor støtten til kunstfiberindustrien i Fællesskabet blev underkastet begrænsninger — og 1992 var der en reduktion på omkring 25 % af den samlede kapacitet i industrien, da kunstfiberproducenterne, som undertiden modtog statsstøtte, foretog strukturomlægninger eller gik væk fra kunstfiberproduktion og over i andre aktiviteter. Reduktionen omfatter ikke virkningen af den yderligere kapacitet fra det tidligere DDR efter 1. juli 1990, tidspunktet for Tysklands økonomiske og monetære forening, og tager ikke hensyn til ændringer i produktionskapaciteten for polypropylenfibre, der som nævnt ovenfor ikke blev fremstillet i det tidligere DDR i overensstemmelse med Comecon-aftaler.

I nævnte periode voksede den gennemsnitlige kapacitetsudnyttelsesgrad for Fællesskabets produktion af kunstfibre, der omfattes af rammebestemmelserne, fra omkring 63 % i 1977 til omkring 82 % i 1989. Den gennemsnitlige kapacitetsudnyttelsesgrad er siden reduceret til 80 %, hvilket delvis skyldes Tysklands forening og den nye produktionskapacitet fra det tidligere DDR, som havde været under kommunistisk kontrol i Chemiefaserkombinat.

Kommissionen accepterer, at den strategi, der er grundlaget for omstruktureringen af kunstfiberindustrien i det tidligere DDR, og i hvilken de omhandlede investeringer indgår som et element, vil medføre en nettokapacitetsreduktion på 25 %, således at den samlede kapacitet nedskæres fra 192 000 tons til 143 075 tons. Da der blev foretaget en nedskæring af samme omfang i resten af Fællesskabet mellem 1977 og 1992, er der tale om en væsentlig nedskæring, og dette er derfor i den fælles interesse.

På baggrund af alle disse betragtninger og uanset rammebestemmelserne om støtte til kunstfiberindustrien konkluderer Kommissionen, at den foreslåede støtte til SST-Garngesellschaft er forenelig med fællesmarkedet som et specifikt element i den strategi, der ligger til grund for omstruktureringen af kunstfiberindustrien i det tidligere DDR, og som vil reducere industriens kapacitet til 143 075 tons —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten på i alt 4 669 000 DM til SST-Garngesellschaft mbH til opførelse af anlæg til produktion af stabelfibre af polyester er forenelig med fællesmarkedet og kan ydes i henhold til de foranstaltninger, der er fastsat i forbundsregeringens og delstaternes fælles ordning om forbedring af de regionale økonomiske strukturer og ordningen om skattebegunstigelse i forbindelse med investeringer.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1993.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen